

[Afnfast.]

handling, og det forekommer os, at udvalgsarbejdet har givet en saglig gennemgang af de foranstaltninger, som er fornødne.

Der er fra fremskridtspartiet fremsat nogle ændringsforslag. Om det første skal jeg kun sige, at det vil vi naturligvis også stemme for, når det er blevet ændret. De øvrige drejer sig om fristforlængelser. Her tror vi, det er nødvendigt at komme i gang hurtigst muligt, og derfor må vi lægge pres på.

De øvrige ændringsforslag, ikke mindst dem, der er stillet af VS, drejer sig om økonomien bag brandsikringen og genhusningsproblemerne. Det vil huskes, at centrumdemokraterne gik ud af boligforliget, efter at huslejestigningerne blev fulgt af en indkomstfastsættelse ved lov. Det er vor generelle indvending, men netop i den boligmasse, som vi her taler om, tror vi, at såvel lejere som ejere er indforstået med, at der må gøres noget, og samtidig er vi af den opfattelse, at det ikke ligefrem er de boliger, der er dyrest pr. kvadratmeter, som nu skal sikres.

Genhusningsproblemerne bliver nok nogle hårde nødder at knække, men så kraftige indgreb, som VS foreslår, vil blot føre os tilbage til en kommunal styring af enhver udlejning, og det har vi ikke sympati for. Vi vil støtte, at man ad frivillighedens vej når så langt, som det er muligt.

Wilhelm (VS):

De tre vigtigste elementer i det her er, hvilke krav der stilles til boligernes brandsikring, hvordan disse krav opfyldelse skal finansieres, og hvordan man vil klare genhusningsproblemet.

Hvad det første angår, har vi i udvalget og i mindretalsbetænkningen erklæret, at vi ikke mener, de er vidtgående nok, men det, jeg især synes er betænkeligt, er, at der ikke ligger nogen ansvarsplacering efter det foreslåede; jeg gjorde ved første behandling opmærksom på, at det bliver helt centralt for vores stilling, hvorvidt der ligger nogen ansvarsplacering. De folk, der tidligere har lavet boligtilsynslov, saneringslov og bygge lov, har formodentlig troet, at den hellige grav var velforvaret, men det har jo vist sig, når det kommer til stykket, at ingen påtager sig ansvar for noget som helst. Når vi så i og uden for udvalget spørger: hvordan

ligger det egentlig med disse ting, hvorfor har man ikke opstillet lidt skrappe betingelser for det ene og det andet, og vi får at vide, at det er ikke nødvendigt, fordi kommunerne i forvejen har sådanne beføjelser, så må man nok sige, vi er lige vidt.

I november måned stod 2 borgmestre i Københavns kommune, Alsing Andersen og Wassard, og redegjorde for, hvordan kommunerne var aldeles uden myndighed, som kunne bruges til noget som helst, når det drejede sig om brandfælderne på Nørrebro, men de to redegørelser om, hvordan der overhovedet ikke var nogen kommunale beføjelser over for den slags ting, synes jeg ikke modsvarede den magtfuldkommenhed, som en af de samme borgmestre havde, når det drejede sig om krav til f. eks. Christiania. Det førte til en række spørgsmål om, hvordan det egentlig forholdt sig med disse bemyndigelser, og boligministeriet gjorde ikke noget som helst andet end at sende det over til udtalelse i Københavns kommune, der svarede det samme sludder, som de havde svaret borgerrepræsentationen den 20. november, og så tilbage med et følgebrev fra boligministeriet om, at man i øvrigt var enige.

Så spørger vi i udvalget, hvordan det kan gå til, at ministeren nu pludselig hævder, at kommunerne har beføjelser: har beføjelser til at nedlægge plankeværker, har beføjelser til murgennembrud, har beføjelser til at lave ekspropriationer på naboejendomme, hvis det er nødvendigt for at skabe tilkørselsmuligheder for brandvæsenets stiger osv. Hvordan kan det gå til? Så får vi den forklaring, at det har kommunerne hele tiden haft, hvorefter vi altså må konstatere, at hvis det er rigtigt, har kommunerne aldrig brugt dem, men er alligevel ansvarsfri for brandfælderne på Nørrebro. Det er et centralt problem, og det er ikke løst med denne lovgivning.

Om genhusningen ved enhver, at loven i sin begrænsning står og falder med, om man kan løse genhusningsproblemet. Det er ikke løst. Vi har stillet et ændringsforslag derom; jeg ved godt, det er mere vidtgående end den kommunale myndighed, der har været med hensyn til boliganvisningen i de sidste år, men det er ikke desto mindre nødvendigt, hvis det her skal realiseres.

Hvad angår dette ændringsforslag, finder